

Sygn.akt.

Interpretacja Prawa Podatkowego

Prezydent Miasta Białegostoku działając na podstawie art.14j w związku z art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) w związku z wnioskiem z dnia 24 marca 2010 r. [.....] Sp. z o. o. z siedzibą w [.....] reprezentowanej przez doradcę podatkowego Pana [.....] o udzielenie podatnikowi pisemnej interpretacji prawa podatkowego

- uznaje za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości stacji trafo znajdującej się na nieruchomości przy ul. [.....] oraz budynku biurowego i pozostałych budynków produkcyjnych będących w posiadaniu przedsiębiorcy w okresie wykonywania prac remontowych i adaptacyjnych,
- uznaje za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy w zakresie wygaśnięcia obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości w przypadku rozbiórki budynków i budowli będących własnością Spółki oraz w zakresie opodatkowania boksów handlowych, stołów i straganów znajdujących się na nieruchomości przy ul. [.....].

Uzasadnienie

Stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 24 marca 2010r. (uzupełnionym pismem które wpłynęło do tut. urzędu w dniu 28 maja 2010r.) [.....] Sp. z o. o. z siedzibą w [.....] reprezentowana przez doradcę podatkowego Pana [.....] zwróciła się do tutejszego organu podatkowego o udzielenie pisemnej interpretacji prawa podatkowego. Z pisma wynika następujący stan faktyczny: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność pod firmą: [.....] z siedzibą w [.....] jest właścicielem nieruchomości w Białymstoku przy ul. [.....]. Przedmiotowa nieruchomość jest zabudowana budynkiem biurowym oraz budynkami produkcyjnymi wykorzystywanymi przy działalności gospodarczej i wynajmowanymi dla podmiotów gospodarczych. Na wskazanej powyżej nieruchomości znajduje się też stacja trafo w budynku o powierzchni 27 m². Na przedmiotowej nieruchomości na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Białymstoku z dnia 19 grudnia 1994r. jest zlokalizowane targowisko miejskie. Na podstawie zawartych umów najmu i dzierżawy ze Spółką przedsiębiorcy na niniejszym targowisku oraz w halach przystosowanych do działalności handlowej prowadzą działalność handlową na rachunek własny na stołach oraz ze straganów tzw. szczęk metalowych nietrwale związanych z gruntem będących własnością kupców znajdujących się na placu. W budynku zadaszonym znajduje się też 12 boksów handlowych stanowiących własność Spółki. W roku podatkowym 2010 Spółka zamierza stopniowo wyremontować budynek biurowy, wyłączając części budynku (poszczególne piętra) podczas remontu z użytkowania. Strona zamierza też dokonać w 2010 r. modernizacji stacji trafo ponosząc na ten cel wydatek w kwocie około 30.000,00 zł oraz zamierza wyburzyć część budynków i budowli

przeznaczając teren na parking. W przyszłości w związku ze zmianą zakresu działalności Spółka zamierza zmienić przeznaczenie części budynków produkcyjnych i przystosować je do wynajmu dla przedsiębiorców prowadzących działalność handlową. Na okres adaptacji przedmiotowe budynki (na okres kilku miesięcy) będą wyłączone z użytkowania. W chwili obecnej wyposażenie stacji trafo nie zostało uznane przez Spółkę za budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Spółka wnosi o wyjaśnienie:

1. czy Spółka od daty uzyskania prawomocnej decyzji zezwalającej na rozbiórkę budynków i budowli na nieruchomości w Białymstoku przy ul. [...], czy też od daty ich faktycznej rozbiórki w roku podatkowym 2010 i w latach podatkowych oraz wykreślenia tychże budynków z ewidencji budynków prowadzonej przez Urząd Miejski w Białymstoku ma prawo zaprzestać naliczania oraz deklarowania podatku od nieruchomości?
2. czy Spółka nakłady na wyposażenie techniczne i urządzenia stacji trafo poniesione w poprzednich latach podatkowych oraz w przyszłości poniesione w roku 2010 w kwocie około 30.000,00 zł ma obowiązek uznać za budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości oraz naliczać i deklarować podatek od nieruchomości?
3. czy wyłączone z użytkowania przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez Spółkę przez okres prac remontowych i adaptacyjnych w roku podatkowym 2010 oraz w latach podatkowych następnych części powierzchni budynku biurowego i pozostałych budynków znajdujących się na nieruchomości w Białymstoku przy ul. [...] podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawki dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy też według stawki jak dla budynków pozostałych?
4. czy Spółka w roku podatkowym 2010 oraz w następnych latach ma obowiązek uznać, iż znajdujące się na nieruchomości w Białymstoku przy ul. [...] stoły oraz stragany tzw. szczęki metalowe nietrwale związane z gruntem będące własnością najemców i dzierżawców znajdujące się na placu i w budynkach zadaszonych oraz 12 boksów handlowych stanowiących własność Spółki, które znajdują się w budynku zadaszonym są budowlami, od których to wartości początkowej budowli strona jest zobowiązana naliczać oraz deklarować podatek od nieruchomości?

Stanowisko podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku

Ad pkt 1) Zdaniem Strony, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obowiązek podatkowy z tytułu podatku od nieruchomości wygasa z upływem miesiąca w którym ustały okoliczności uzasadniające powyższy obowiązek. Z uwagi na powyższe należy uznać, iż Spółka zaprzestanie naliczania oraz deklarowania podatku od nieruchomości od wyburzonych budynków i budowli od miesiąca następującego po miesiącu w którym przedmiotowe budynki i budowle zostaną rozebrane, a budynki wykreślone z ewidencji budynków prowadzonej dla miasta Białegostoku.

Ad pkt 2) Zdaniem strony nakłady na wyposażenie techniczne i urządzenia stacji trafo poniesione w poprzednich latach podatkowych oraz w przyszłości poniesione w roku podatkowym 2010 w kwocie 30.000,00 zł nie powinny być uznane przez stronę

za budowlę o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach lokalnych. Powyższe stanowisko skutkuje, iż na Spółce nie spoczywa obowiązek uznania, iż przedmiotowe nakłady stanowią wartość początkową budowli, od której to wartości Spółka ma obowiązek naliczać i deklorować podatek od nieruchomości w roku podatkowym 2010 oraz w latach podatkowych następnych.

Ad pkt 3) Zdaniem Strony ponieważ remontowane oraz adoptowane budynki w przyszłości nie będą wykorzystywane przy prowadzeniu działalności, w okresie prac remontowych i adaptacyjnych (pełne miesiące) w roku podatkowym 2010 oraz w latach podatkowych następnych strona stosownie do art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e) ustawy o podatkach lokalnych Spółka ma prawo uznać, iż nie podlegają przedmiotowe powierzchnie użytkowe opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawki dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, tylko opodatkowaniu według stawki dla podatku od nieruchomości jak dla budynków pozostałych.

Ad pkt 4) Z uwagi na fakt, iż znajdujące się na nieruchomości w Białymstoku przy ul. [.....] stoły oraz stragany tzw. szczęki metalowe nietrwale związane z gruntem są własnością najemców i dzierżawców oraz z uwagi na fakt, że 12 boksów handlowych stanowiących własność Spółki znajduje się w budynku zadaszonym Spółka winna uznać, iż nie są to budowle od których to budowli wartości początkowej strona jest zobowiązana naliczać oraz deklorować podatek od nieruchomości. Zdaniem Strony zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 ustawy o podatkach lokalnych obowiązek zapłaty należnego podatku od nieruchomości z tego tytułu spoczywa na najemcach lub dzierżawcach.

Ocena prawna stanowiska pytającego z przytoczeniem przepisów prawa:

Uwzględniając przedstawiony we wniosku z dnia 24 marca 2010 roku stan faktyczny i prawny, dotyczący opodatkowania podatkiem od nieruchomości budynków i budowli położonych w Białymstoku przy ul. [.....], organ podatkowy wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 1a ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) – za grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważa się grunty, budynki i budowle **będące w posiadaniu przedsiębiorcy** lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1pkt 1 lit. b), chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

Organ podatkowy wskazuje, że z przytoczonego powyżej artykułu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika jednoznacznie, iż nieruchomości będące w posiadaniu przedsiębiorcy – nawet jeśli nie są wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej – należy uznać za związane z działalnością gospodarczą. W ustawowej definicji zawartej w tym artykule nie ma bowiem warunku faktycznego wykorzystywania tego rodzaju nieruchomości na cele związane z działalnością gospodarczą, wystarczy sam fakt ich posiadania przez przedsiębiorcę.

Potwierdzeniem są liczne publikacje występujące w doktrynie (m.in. L. Etel, S. Presnarowicz, G. Dudar, Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny.

Komentarz, ABC, 2008 – komentarz do art. 1a ustawy) oraz w orzecznictwie (m.in. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 września 2004r., sygn. akt I SA/OI 220/04, wyrok WSA w Białymstoku z dnia 01 czerwca 2006 r. sygn. akt I SA/Bk 128/06, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 16 kwietnia 2008 r., sygn. akt I SA/Po 33/08).

Zastosowanie stawki przeznaczonej dla budynków tzw. „pozostałych” ze względu na wykonywanie prac remontowych i adaptacyjnych przedmiotowych budynków i jednocześnie – jak twierdzi podatnik – niewykorzystywanie w tym czasie tych budynków do prowadzenia działalności gospodarczej – jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Powyższa okoliczność nie zmienia faktu posiadania przedmiotowych budynków – w dalszym ciągu podatnikiem jest przedsiębiorca – więc nie stanowi ona przesłanki dla zastosowania niższej stawki podatkowej (dla budynków tzw. „pozostałych”). Oznacza to, iż nieruchomość taka, mimo jej niewykorzystania, z różnych przyczyn, nie przestaje być nieruchomością związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Podobny pogląd wyraził WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 10 września 2009 r., sygn. akt ISA/Gd 136/09, który orzekł, że przeszkody prowadzenia działalności gospodarczej nie stanowią „względów technicznych”, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Brak jest zatem podstaw do uprawnienia podatnika do skorzystania z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości. Zgodnie z linią orzecniczą „względy techniczne”, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy, nie stanowią przeszkody o charakterze przejściowym, wynikającej z podjętych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej decyzji o przekształceniach, remontach, zmianie przeznaczenia.

„Względy techniczne” nie mogą być utożsamiane ze stanem technicznym nieruchomości będącej w posiadaniu przedsiębiorcy, albowiem okresowe remonty stanowią element prowadzonej działalności gospodarczej i nie przesądzają o niemożności wykorzystania nieruchomości do prowadzenia działalności. W pojęciu „względów technicznych” ustawodawca zawarł przesłankę trwałości jako przeszkodę w wykorzystaniu nieruchomości do prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej, powodującą zastosowanie preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości.

Mając na względzie powyższe, do opodatkowania nieruchomości będących w posiadaniu przedsiębiorcy [.....] Sp. z o. o., tj. budynku biurowego oraz pozostałych budynków produkcyjnych w czasie prac remontowych i adaptacyjnych – mają zastosowanie najwyższe stawki podatku przewidziane dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (tj. w roku podatkowym 2010 r. stawka: dla budynku 20,13 zł/m² powierzchni użytkowej – zgodnie z uchwałą Nr XLVIII/611/09 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie podatku od nieruchomości).

Powyższe oznacza, iż stanowisko [.....] sp. z o. o. przedstawione we wniosku o wydanie niniejszej interpretacji w kwestii opodatkowania budynku biurowego oraz pozostałych budynków produkcyjnych stawką dla budynków tzw. pozostałych (niezajęte na prowadzenie działalności gospodarczej przez okres prac remontowych i adaptacyjnych) jest nieprawidłowe.

Odnośnie opodatkowania stacji trafo znajdującej się na nieruchomości przy ul. [.....] w Białymstoku tutejszy organ podatkowy wyjaśnia, iż w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zgodnie z zawartą przez ustawodawcę definicją

– budowla jest to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zgodnie z powyższym przepisem oraz linią orzeczniczą stacje transformatorowe uznane zostały za budowlę, gdyż stanowią integralną część linii energetycznej będącej budowlą. Skoro bowiem stacje transformatorowe rozdzielcze w budynkach są połączone z liniami elektroenergetycznymi, a ich odłączenie uniemożliwia prawidłowe funkcjonowanie linii, to powyższe implikuje stwierdzenie, iż są one nieodzowną jej częścią, a zatem winny być opodatkowane tak jak budowle. To, że znajdują się w stacjach, które przypominają budynki, nie ma już żadnego znaczenia, bo stacja jest tylko „obudową” dla transformatora (wyrok NSA z dnia 2 lutego 2010r., sygn. akt II FSK 1623/08).

W nawiązaniu do stanowiska Strony zaprezentowanego w piśmie z dnia 24 marca 2010 r. – które uznano za nieprawidłowe – organ wyjaśnia, iż nakłady na wyposażenie techniczne i urządzenie stacji trafo poniesione w poprzednich latach podatkowych oraz w przyszłości stanowią wartość budowli będącą podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto, zaznaczyć należy, iż według art. 6 ust. 2 powołanej powyżej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy jest istnienie budowli (...), obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli (...) lub jej części przed ich ostatecznym wykończeniem (odnosi się to również do modernizacji budowli).

Odnosząc się do pytania Podatnika w kwestii momentu wygaśnięcia obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości dotyczącego budynków oraz budowli, zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.), obowiązek ten wygasa z upływem miesiąca, w którym ustały okoliczności uzasadniające ten obowiązek. Okolicznościami tymi będą sytuacje odnoszące się do zdarzeń faktycznych i prawnych, przeciwnych do okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego w danym podatku (w przypadku Wnioskodawcy – rozbiórka budynków oraz budowli).

Organ podatkowy podziela stanowisko [.....] Sp. z o. o. iż będzie ona miała prawo zaprzestania naliczania podatku od nieruchomości należnego od przedmiotowych budynków i budowli od miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedmiotowe przedmioty zostaną rozebrane (a w efekcie – dotyczy budynków – wykreślone z ewidencji budynków prowadzonej dla miasta Białegostoku).

Ustawodawca w przytoczonym powyżej przepisie prawa nie określił przesłanek wygaśnięcia obowiązku podatkowego, jednak zdaniem tut. organu podatkowego oczywiste jest, iż tak długo jak w sensie fizycznym istnieje budynek lub budowla (do momentu zrealizowania pozwolenia na rozbiórkę), istnieje obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości.

Należy przyjąć, że w wypadku, gdy okolicznością, od której uzależniony jest obowiązek podatkowy jest istnienie budynku (budowli), wygaśnięcie tego obowiązku następuje, gdy budynek (budowla) przestał istnieć (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 października 2005 r., sygn. akt I SA/Go 309/05 oraz wyrok z dnia 11 września 2007r. Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. II FSK 959/06).

Samo uzyskanie decyzji zezwalającej na rozbiórkę nie wyłącza z opodatkowania budynków (budowli), których niniejsza decyzja dotyczy. Wskazany powyżej dokument oznacza, iż Spółka może dokonać rozbiórki danych obiektów, które w momencie uzyskania przedmiotowej decyzji wciąż istnieją (a więc podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości). Obowiązek podatkowy w takim przypadku wygaśnie z końcem miesiąca, w którym nastąpiło faktyczne rozebranie tychże obiektów.

Tutejszy organ podatkowy w nawiązaniu do kwestii obowiązku podatkowego spoczywającego na Stronie w zakresie wskazanych przez podatnika stołów oraz straganów tzw. szcęk metalowych nietrwale związanych z gruntem będących własnością najemców i dzierżawców znajdujących się na placu i w budynkach zadaszonych oraz 12 boksów handlowych stanowiących własność Spółki, które znajdują się w budynku zadaszonym, wskazuje, iż – zgodnie ze stanowiskiem podatnika – [.....] Sp. z o. o. nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości od wskazanych powyżej obiektów.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane, tj.: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pojęcie "obiekt budowlany" należy rozumieć zgodnie z jego definicją zawartą w prawie budowlanym. Wynika to z art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych., w którym stwierdza się, że budynkiem i budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Obiekt budowlany podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (budynek albo budowla) może być częścią składową nieruchomości gruntowej albo też rzeczą stanowiącą odrębny od gruntu przedmiot własności. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają zarówno budynki lub budowle będące częścią składową gruntu, jak i nią niebędące. W doktrynie ustalili się poglądy, że podatek od obiektów stanowiących część składową gruntu płaci właściciel gruntu, na którym znajdują się te obiekty. Jeżeli nie stanowią one części składowej gruntu, podatnikiem jest ich właściciel (Lex: Komentarz do art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.06.121.844), [w:] L. Etel, S. Presnarowicz, G. Dudar, Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny. Komentarz, ABC, 2008).

Oznacza to, że na Spółce nie ciąży obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości za znajdujące się na placu oraz w budynkach zadaszonych stoły oraz stragany tzw. szcęki metalowe nietrwale związane z gruntem będące własnością innych podmiotów (najemców i dzierżawców).

Na podstawie przedstawionego przez Stronę stanu faktycznego dotyczącego 12 boksów handlowych znajdujących się w budynku zadaszonym, wydzielonych z powierzchni użytkowej budynku ściankami działowymi, zadaszone kratą oraz nie posiadające dodatkowych fundamentów, zlokalizowane w jednym ciągu w budynku – nie są obiektami od których spółka powinna opłacać podatek od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przedmiotowe boksy handlowe nie są odrębnymi od budynku przedmiotami opodatkowania. Powierzchnia przez nie zajmowana stanowi bowiem część powierzchni użytkowej całego budynku.

Informuję, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku z dnia 24 marca 2010 roku, uzupełnionego pismem z dnia 27 maja 2010 roku.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku (ul. Henryka Sienkiewicza 84, 15-950 Białystok), po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. Nr 153, poz.1270 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres Prezydenta Miasta Białegostoku ul. Słonimska 1, 15-950 Białystok.

Otrzymuje:

1. Wnioskodawca [...]
2. a/a